

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/831/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

21/2014. (II. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. november 30-án előterjesztett **panaszát** a 2014. február 12-én – dr. Kozma Ákos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület felhívása ellenére a panaszos beadványát aláírásával nem erősítette meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2013. november 30-án előterjesztett elektronikus levélben adta elő panaszát, amelyben arról számolt be, hogy Kerületi Rendőrkapitányság „ügyintézői” nem tették meg a szükséges intézkedéseket, amikor élettársa eltűnt kislányával, és nem engedte meg részére, illetve a gyermeke részére a kapcsolattartást. A panaszos ezt jelezte a rendőrségnek és a gyermekvédelemnek is, akik elzárkóztak a segítségtől, ezzel fenntartották a jogsértő állapotot 4 hónapig, amíg nem hoztak végzést a kapcsolattartás tárgyában. Ezen eljárás miatt hiába tett panaszt, az illetékes szervek nem vizsgálták ki az ügyet, sőt többször fel sem akarták venni a panaszos bejelentését, vagy csak egy mondatot vettek fel belőle.

A panaszos a fentiekre tekintettel kérte a Testület segítségét, hogy „a rendőrség járjon el az anya, valamint a gyermekvédelem ellen, akik azzal, hogy nem tettek semmit, támogatták az anya jogsértő magatartását”.

2) A panaszos 2013. január 23-án elküldött elektronikus levelében az alábbiakkal egészítette ki a fentieket.

a) A panaszos a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) két kerületi Rendőrkapitányságán 2012. decembere és 2013. februárja között többször tett bejelentést.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Ezekről többségében nem készült jegyzőkönyv, hiába kérte, többször elutasították azzal, hogy miért akarja látni a kislányát. A rendőrség és az illetékes gyermekvédelmi szerv nem lépett fel az élettársa és annak családjával szemben, ami ellen panaszt tett, de ez ügyben sem történt semmi. A panaszos álláspontja szerint a rendőrség a bejelentései alapján nem, illetve nem megfelelően járt el.

A panaszos többször is volt a kapitányságon, ahol a kapuőr feljegyezte, hogy ott volt, viszont több alkalommal sem sikerült jegyzőkönyvet felvetetnie a bejelentéseiről. A panaszos elmondása szerint bejelentéseit sem úgy vették fel, ahogy ő azt előadta, hanem csak vita után vettek fel pár mondatot.

A panaszos többször kért telefonon is segítséget, és ezek alapján intézkedtek a rendőrök, amely során figyelmeztették az élettársa családját a jogszerű magatartásra. Ennek ellenére az élettárs családja többször figyelmen kívül hagyta a jogszabályokat, de ezek után sem járt el a gyermekvédelem, sem a rendőrség.

A panaszos másik. kerületi Rendőrkapitányságon is tett bejelentést az élettársa családja ellen.

2012. december 13-án a rendőrség a panaszos ellen intézkedett, „miközben egyértelmű jelei voltak az élettársa családjának ellenséges viselkedésének és tagadásának”, mégis a rendőrök nekik hittek, ezért nem megfelelően jártak el.

A panaszos kérte a Testületől, hogy vizsgálja meg, hogy a rendőrség megfelelően teljesített-e intézkedési kötelezettségét.

b) A panaszos mellékelte több, a bíróságnak címzett beadványát, amelyekből az alábbiak állapíthatók meg.

2012. novemberére megromlott a kapcsolat a panaszos és az élettársa között, amely abból adódott, hogy a panaszos élettárs nem foglalkozott se a panaszossal, se a kislányukkal, nem megfelelően gondozta a gyermeküket. December elején jogi úton akarták rendezni a kapcsolattartást kérdését, amennyiben különválnának. December 2-án a panaszos élettársa elment otthonról, és magával vitte a gyermeket is. Csak egy üzenetet hagyott hátra, hogy másnap reggel megjön, hogy rendezzék a papírokat a kapcsolattartás kérdésében.

Mivel élettársa másnap nem jelent meg, és nem tudta, hogy hol van, ezért a panaszos elment a rendőrségre és a bíróságra, hogy felvilágosítást és segítséget kérjen.

A panaszos élettársa a következő napokban nem engedte meg a panaszosnak, hogy láthassa a kislányát, ezért a panaszos 2012. december 4-én elment az élettársa családjához, akik nem engedték be, nem voltak hajlandók a panaszossal szóba állni. A panaszos rendőrt hívott, akik figyelmeztették a nagymamát, hogy a panaszosnak joga van látni a gyereket, de semmilyen más intézkedést nem fogantatosítottak arra való hivatkozással, hogy bírósági határozat nélkül nem tehetnek semmit, és jelen esetben a gyámhatóságnak van hatásköre.

December 6-án a panaszos sikertelenül megpróbálta élettársát telefonon elérni, ezért elment annak szüleihez (mert feltételezése szerint ott lehet a kislánya). Csak az élettársának apja volt otthon, aki nem állt szóba a panaszossal, ezért a panaszos elment a kerületi rendőrkapitányságra, hogy bejelentse, hogy a kislánya eltűnt az anyjával, és róluk nincs semmilyen információja. 10 órakor egy rendőr felvette a panaszos adatait, aki azt mondta, hogy jöjjön vissza később, és majd soron kívül behívják. Mire a panaszos visszaért ismét várakoznia kellett, majd 13 órakor hallgatta meg az ügyeletes, akinek elmondta, hogy napok óta nem látta gyermekét és nem tud semmit róla. Az ügyeletes azt a tájékoztatást adta, hogy bírói végzés hiányába nem tehetnek semmit, végül a panaszosnak sikerült a rendőrség segítségével telefonon elérni az élettársát, aki továbbra sem mondott semmit a kislányukról. Az ügyeletes nem volt hajlandó feljelentést felvenni, csak jegyzőkönyvet készített a bejelentésről.

December 13-án a panaszos a gyermekjóléti központban megegyezett az élettársával, hogy bármikor láthatja zavartalan körülmények között a kislányát. Ezt követően megbeszélték, hogy egyenesen átmennek az élettárs családjához, hogy láthassa a gyermeket. Azonban miután bementem a lakásba, azonnal a panaszosra támadtak, majd mikor ki akart menni a kislányával, hogy friss levegőn legyen, nem engedték, ezért a panaszos rendőröket hívott azzal, hogy őt fogja tartják. 12 óra 40 perc körül megérkeztek a rendőrök, akik nem tudtak bemenni a lakásba, ezért felhívták a panaszost, hogy próbáljon kijutni hozzájuk. Amikor a panaszos megpróbált kimenni, majdnem eltörték a kislánya karját, és lefoglalták őt, az élettársa apja átkulcsolta a torkát, ezért a panaszos segítségért kiáltott. Kifelé még rugdosta is, amit a rendőrök is láttak. A két rendőrnő nem tudta tisztázni a történeteket, mivel sérülést nem szenvedett a panaszos, ezért nem tudtak intézkedni. Végül a panaszos és az élettársa megbeszélte a két rendőrnő előtt, hogy bármikor láthatja ismét a kislányát.

December 25-én a panaszos ismét próbált az élettársával kapcsolatba lépni, sikertelenül. Mivel a lakásukon sem volt mozgás a panaszos arra következtetett, hogy visszamentek a nagymamájához Romániába. A panaszos ezért elment a kerületi Rendőrkapitányságra, hogy bejelentést tegyen. Az élettársa azóta sem jelentkezett, ezért 2013. január 2-án a panaszos felhívta a 107-es segélyhívó számot, ahol azt mondták, hogy tegyen feljelentést a rendőrségen, ahol pedig azt tanácsolták, hogy tegyen bejelentést eltűnt személy miatt. A megtette a bejelentést, és a rendőrségen sikerült telefonon elérnie az élettársát, aki továbbra sem adott semmilyen információt a gyermekről. Miután a panaszos elment a kapitányságról ismét fel akarta hívni az élettársát, aki nem vette, ezért vissza akart menni a kapitányságra, ahol azt mondták, hogy innentől kezdve nem foglalkoznak az ügygel.

Január 4-én a panaszos elment a Gyermekjóléti Központba panasszal élni, mert az ott kötött megállapodást – miszerint bármikor láthatja a kislányát – az élettársa megszegi. A gyermekjóléti központban felvették az adatokat és sikerült felhívni a panaszos élettársát, aki közölte, hogy elzárkózik attól, hogy a panaszos kapcsolatot tartson gyermekével. A panaszosnak is sikerült telefonon beszélni élettársával, majd elment a lakásukhoz. A környéken sétált, amikor észrevette, hogy az élettársa leszáll a buszról a macskájával a kezében annak ellenére, hogy eddig azt bizonygatta, hogy nála van a kislány. Nem sokkal később megjelent az apja is, aki a panaszosra akart támadni, de ezt a lánya megakadályozta. A panaszos hazakísérte őket, amire kihívták a rendőröket, akik 17 órakor érkeztek ki és jogi felvilágosításban részesítették a feleket.

Ezt követően a panaszos (január 10-11-én) többször hívta az élettársát telefonon, aki nem vette fel, vagy letette és ki is kapcsolta a telefonját.

3) A panaszos 2014. január 29-én megküldött beadványához mellékelte a kerületi Rendőrkapitányság által készített jegyzőkönyvet a 2013. márciusban tett bejelentéséről. A jegyzőkönyv szerint az élettársa ideiglenes bírósági végzés ellenére március 6-án nem biztosította a közös gyermekük láthatását.

A panaszos kifogásolta, hogy bejelentése ellenére a rendőrség nem járt el, pedig akkor már bírósági határozattal rendelkezett a lánya láthatásáról. Sérelmezte, hogy annak ellenére nem intézkedett a rendőrség, hogy az élettársa bűncselekményt valósított meg azzal, hogy nem biztosította a kapcsolattartást.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) szerint „Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a

kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

Az idézett rendelkezések szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az a személy kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett (illetőleg meghatalmazással a panaszos képviselőjében eljáró más személy), ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

Ennek érdekében – a Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján – az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a Testület felhívhatja a panaszost, hogy a panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg.

Jelen ügyben az előadó testületi tag 2013. december 3-án – megadott postai cím hiányában – elektronikus levelében a Testületre irányadó hatásköri szabályok ismertetése mellett felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy a Testület vizsgálatát csak abban az esetben kezdheti meg, ha aláírásával is megerősített dokumentumban kéri ügyének elbírálását. Az előadó testületi tag a levélben a panaszbeadvány pontosítását célzó kérdéseket is fel tett arra való felhívással, hogy amennyiben a panaszos nem egészíti ki beadványát, akkor a Testület a panaszügyében nem tud érdemi vizsgálatot folytatni. Az előadó testületi tag 2014. január 15-én telefonon kereste meg a panaszost, hogy érdeklődjön, hogy a december 3-án elküldött tájékoztató levelét megkapta-e, mivel az azóta eltelt időszakban nem érkezett a Testülethez válaszlevél, amelyben saját aláírásával megerősítve is kérte volna a Testület eljárását. A panaszos erre vonatkozóan nem tudott válaszolni, ezért az előadó testületi tag felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy aláírásával erősítse meg, illetve pontosítsa beadványát. A panaszos által előadottak alapján a testületi tag szükségesnek látta ismertetni a Testületre irányadó hatásköri szabályokat, valamint a panasz előterjesztésére nyitva álló határidőt is. Az előadó testületi tag a telefonos beszélgetést követően, még aznap elektronikus úton, illetve a panaszos által megadott postai címre ismételtelen elküldte tájékoztató levelét. A panaszos 2014. január 23-án és január 29-én küldött elektronikus levelében kiegészítette panaszát, azonban azt aláírásával nem erősítette meg.

Tekintettel arra, hogy az elektronikusan benyújtott panaszbeadványt a panaszos a Testület felhívása ellenére nem erősítette meg, így a panasz nem felel meg az Rtv.-ben és a Testület Ügyrendjében meghatározott feltételeknek.

Megjegyzi ugyanakkor a Testület, hogy amennyiben a panaszos panaszát aláírásával megerősítette volna, az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdéséből következően a panaszbeadványt abból a szempontból vizsgálhatta volna, hogy a rendőrség az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét megfelelően teljesítette-e. Szükséges azonban azt is rögzíteni, hogy amennyiben a panaszos megerősítette volna beadványát, akkor is kérdéses lett volna, hogy a Testület a panaszt érdemi vizsgálat alá tudja vonni a panasz előterjesztésére nyitva álló

határidőre tekintettel. Ugyanis Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése értelmében „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni”. Ez a törvényi határidő 2012-ben még nyolc nap volt. A panaszos beadványaiban pedig 2012. decemberi és 2013. januári, illetve márciusi történéseket részletezett.

III.

Mindezekre tekintettel a Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja és az Rtv. idézett szakasza alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2014. február 12.

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület